

**ORDONANTA DE URGENTA nr. 174 din 13 decembrie 2001
privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior**

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT IN: MONITORUL OFICIAL nr. 831 din 21 decembrie 2001

In temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constitutia Romaniei,

Guvernul Romaniei adopta prezenta ordonanta de urgenta.

ART. 1

Institutiile de invatamant superior particulare au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate din incasarea taxelor de scolarizare, admiteri, inmatriculari, repetarea examenelor si a altor forme de verificare, precum si a celorlalte taxe percepute in procesul de invatamant de la studenti.

ART. 2

Institutiile de invatamant superior de stat, pentru numarul de studenti scolarizati peste cifra de scolarizare aprobata de Ministerul Educatiei si Cercetarii, au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 40% din veniturile prevazute la art. 1.

ART. 3

Institutiile de invatamant superior particulare, pentru numarul de studenti scolarizati peste cifra de scolarizare, propusa de Consiliul National de Evaluare si Acreditare Academica si aprobata de Ministerul Educatiei si Cercetarii, au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 40% din veniturile prevazute la art. 1.

ART. 4

Sumele prevazute la art. 1-3 se utilizeaza pentru sustinerea investitiilor, activitatilor de intretinere si de reparare a caminelor studentesti.

ART. 5

Institutiile de invatamant superior au obligatia sa calculeze semestrial taxele prevazute la art. 1-3 si sa le vireze la bugetul de stat pana la data de 25 a lunii urmatoare expirarii semestrului.

ART. 6

(1) Pentru neachitarea in termen a taxelor prevazute la art. 1-3 institutiile de invatamant superior datoreaza majorari de intarziere in cuantumul prevazut de lege pentru creantele bugetare.

(2) Majorarile de intarziere prevazute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat si se folosesc cu aceeasi destinatie.

ART. 7

Metodologia de aplicare a masurilor stabilite prin prezenta ordonanta de urgenta se elaboreaza de Ministerul Educatiei si Cercetarii si de Ministerul Finantelor Publice si se aproba prin ordin comun al celor doua ministere in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante de urgenta.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE

Contrasemneaza:

Ministrul educatiei
si cercetarii,
Ecaterina Andronescu

Ministrul finantelor publice,
Mihai Nicolae Tanasescu

DECIZIE nr. 176 din 6 mai 2003

referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior

EMITENT: CURTEA CONSTITUTIONALA

PUBLICAT IN: MONITORUL OFICIAL nr. 400 din 9 iunie 2003

Nicolae Popa - presedinte
Costica Bulai - judecator
Nicolae Cochinescu - judecator
Constantin Doldur - judecator
Kozsokar Gabor - judecator
Petre Ninosu - judecator
Lucian Stangu - judecator
Ioan Vida - judecator
Aurelia Popa - procuror
Ioana Marilena Chiva - magistrat-asistent

Pe rol se afla solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, exceptie ridicata de Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti in Dosarul nr. 2.426/LM/2002 al Tribunalului Bucuresti - Sectia a VIII-a Conflicte de munca si litigii de munca.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 22 aprilie 2003, in prezenta autoarei exceptiei, Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti, reprezentata de rectorul acesteia, Avram Filipas, a avocatului Dumitru C. Florescu, pentru partea Stefan Mitricica, si a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate in incheierea de la acea data, cand Curtea, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea pentru data de 6 mai 2003.

CURTEA,

avand in vedere actele si lucrarile dosarului, constata urmatoarele:

Prin Incheierea din 13 noiembrie 2002, pronuntata in Dosarul nr. 2.426/LM/2002, Tribunalul Bucuresti - Sectia a VIII-a Conflicte de munca si litigii de munca a sesizat

Curtea Constitutionala cu exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior. Exceptia a fost ridicata de Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti intr-un litigiu de munca avand ca obiect anulara unui ordin emis de rectorul acesteia, prin care s-a dispus reducerea cu 3% a salariului membrilor Consiliului de administratie al Universitatii "Titu Maiorescu" din Bucuresti.

In motivarea exceptiei de neconstitutionalitate autorul exceptiei sustine ca dispozitiile art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001, potrivit carora institutiile de invatamant superior particulare au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate din incasarea taxelor percepute in procesul de invatamant de la studenti, sunt contrare prevederilor constitutionale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea in drepturi, ale art. 32 referitoare la dreptul la invatatura, ale art. 41 referitoare la protectia proprietatii private, ale art. 49 referitoare la restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati, ale art. 53 referitoare la contributiile fiscale si ale art. 135 referitoare la proprietate. Se arata ca dispozitiile criticate instituie o dubla discriminare: pe de o parte, intre universitatile particulare si cele de stat, deoarece, desi fac parte, ca universitati acreditate, din sistemul national de invatamant, obligatia de a varsa 10% din venituri la bugetul de stat revine numai universitatilor particulare, iar pe de alta parte, discriminarea priveste angajatii universitatilor particulare ale caror venituri sunt diminuate in raport cu angajatii universitatilor de stat. Totodata, prin dispozitiile criticate se incalca regimul proprietatii private, deoarece opereaza un transfer de proprietate injust din patrimoniul particular in patrimoniul public, ceea ce echivaleaza cu o expropriere, fara justa cauza si fara dreapta si prealabila despagubire, asa cum prevede art. 41 alin. (3) din Constitutie, sau chiar cu o confiscare. De asemenea, sustine ca "universitatea nu poate fi obligata, nici chiar printr-o ordonanta, sa faca o asemenea liberalitate. Aceasta deoarece, pentru a exista un transfer de proprietate unilateral si fara vreun echivalent, ar trebui sa existe consimtamantul celui care se obliga; or, un asemenea consimtamant nu exista. De aceea, dobandirea de catre stat a 10% din veniturile banesti ale universitatilor private apare ca o imbogatire fara just teme". Avand in vedere faptul ca Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti nu are camine studentesti si nici nu intentioneaza sa-si construiasca, considera ca instituirea taxei nu asigura o asezare justa a sarcinilor fiscale, incalcandu-se astfel prevederile constitutionale ale art. 53 alin. (2).

Tribunalul Bucuresti - Sectia a VIII-a Conflicte de munca si litigii de munca apreciaza ca dispozitiile criticate sunt neconstitutionale in raport cu prevederile art. 41 alin. (2) din Constitutie, "intrucat se realizeaza o discriminare pentru universitatile particulare, in raport cu cele de stat, sub aspectul retinerii a 10% din veniturile acestora pentru bugetul de stat". Prin dispozitiile criticate se aduce atingere proprietatii private, aplicarea ordonantei de urgenta in cauza conducand la un transfer de proprietate injust, ceea ce echivaleaza cu o imbogatire fara just teme a statului prin dobandirea a 10% din veniturile banesti ale universitatilor private.

Totodata considera ca prevederile art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 incalca dispozitiile constitutionale ale art. 135 alin. (1), potrivit carora statul ocroteste proprietatea, ale art. 16 alin. (1) din Constitutie, care consacra principiul egalitatii, precum si pe cele ale art. 32 alin. (6) referitoare la autonomia universitara, deoarece numai Senatul unei universitati poate sa stabileasca destinatia resurselor financiare ale unitatii de invatamant.

De asemenea, instanta de judecata opineaza ca taxa prevazuta de dispozitiile legale criticate constituie o masura contrara principiului asezarii juste a sarcinilor fiscale, intrucat nu este justificata de o prestatie corespunzatoare a unei autoritati publice, ceea ce contravine art. 53 din Constitutie.

In final apreciaza ca dispozitiile criticate contravin si art. 49 din Constitutie referitor la restrangerea exercitiului unor drepturi si al unor libertati, deoarece restrangerea adusa dreptului de proprietate al universitatilor particulare nu se incadreaza in vreuna dintre situatiile limitativ prevazute de art. 49 alin. (1) din Constitutie.

Potrivit dispozitiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicata, incheierea de sesizare a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului si Guvernului, pentru a-si exprima punctele de vedere asupra exceptiei de neconstitutionalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozitiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificarile ulterioare, s-a solicitat si punctul de vedere al institutiei Avocatul Poporului.

Presedintele Camerei Deputatilor apreciaza ca exceptia de neconstitutionalitate este neintemeiata, cu urmatoarea motivare:

"Potrivit programului de guvernare, pentru anul universitar 2001-2002, circa 50% din costurile cazarii in camine a studentilor din invatamantul de stat s-a acoperit din subventia de la bugetul de stat. Pentru ca sprijinul acordat de la bugetul statului in vederea subventionarii cheltuielilor mentionate sa poata fi majorat in mod corespunzator, s-a introdus contributia de 10% din partea institutiilor de invatamant particulare", avand ca scop "sustinerea investitiilor, activitatilor de intretinere si de reparare a caminelor studentesti", potrivit art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001.

Dispozitiile criticate nu creeaza discriminari intre invatamantul de stat si cel privat, prin instituirea taxei de 10% in sarcina invatamantului privat, din moment ce, in ceea ce priveste invatamantul de stat, subventionarea cheltuielilor aferente cazarii studentilor s-a asigurat in proportie de 50% de la bugetul de stat, din fondurile aferente acestuia.

Mai mult, dreptul la invatatura, statuat in art. 32 alin. (1) din Constitutie, "asigurat prin invatamantul superior", nu este pe deplin respectat daca tinerilor nu li se asigura conditiile necesare procesului de invatamant, printre acestea figurand si cele cu privire la cazarea studentilor. Chiar art. 4 din ordonanta critica nu distinge intre caminele de studenti ale institutiilor de invatamant superior particulare si cele ale celor de stat.

Autonomia universitara garantata prin Constitutie si protectia proprietatii private nu pot fi privite facand abstractie de asigurarea dreptului la invatatura statuat in Constitutie. De altfel, prin prevederile criticate nu s-a avut in vedere decat asigurarea accesului tinerilor la invatamantul superior, conform art. 32 alin. (1) din Constitutie, prin imbunatatirea starii spatiilor de cazare a acestora.

Guvernul si-a exprimat punctul sau de vedere, in sensul respingerii exceptiei de neconstitutionalitate, intrucat instituirea pentru unitatile de invatamant particulare a acestei obligatii da expresie dispozitiilor art. 138 din Constitutie, existand deci temeiul constitutional pentru aplicarea acestei reglementari. Trebuie avut in vedere faptul ca institutiile de invatamant superior de stat sunt finantate de la bugetul de stat si, in consecinta, ar fi un nonsens sa se instituiе aceasta obligatie si pentru ele, de vreme ce pentru executarea ei sunt necesare resurse financiare de la aceeasi sursa, si anume de la bugetul de stat.

Stabilirea, pentru institutiile de invatamant superior particulare, a obligatiei prevazute de dispozitiile criticate nu poate fi considerata ca un transfer de proprietate sau ca o confiscare, cum se sustine, in mod eronat, de catre autorul exceptiei, ci ca o sarcina fiscala, avand ca temei constitutional dispozitiile art. 136 alin. (1) din Constitutie.

In ceea ce priveste sustinerea potrivit careia dispozitiile criticate incalca prevederile art. 32 alin. (6) din Constitutie, considera ca autonomia universitara trebuie sa functioneze in cadrul legal instituit, conform art. 32 alin. (5) din Legea fundamentala, potrivit caruia "institutiile de invatamant, inclusiv cele particulare, se infiinteaza si isi desfasoara activitatea in conditiile legii".

Avocatul Poporului considera ca dispozitiile criticate sunt neconstitutionale. In argumentarea acestui punct de vedere se sustin urmatoarele in legatura cu masura criticata:

1. incalca principiul egalitatii prevazut de art. 16 din Constitutie. In principiu, acest text constitutional garanteaza egalitatea in drepturi a cetatenilor, nu si egalitatea persoanelor juridice; totusi acesta este aplicabil persoanelor juridice fata de care s-a pronuntat un tratament juridic diferentiat, "daca, astfel, regimul juridic diferit s-ar rasfrange asupra cetatenilor, implicand inegalitatea lor in fata legii si a autoritatilor publice". Se invoca in acest sens jurisprudenta Curtii Constitutionale, prin care s-a statuat ca principiul egalitatii se aplica si persoanelor juridice, in masura in care, prin intermediul acestora, cetatenii isi exercita un drept constitutional. In speta, prin plata taxei de 10% de catre universitatile private, se ajunge la crearea unui regim juridic al acestora diferit fata de cel al celor de stat, care se rasfrange asupra persoanelor fizice implicate in activitatea acestor universitati private, in sensul discriminarii lor in raport cu cele implicate in invatamantul de stat;

2. reprezinta un impediment financiar in exercitarea dreptului de proprietate, ajungandu-se la un transfer injust din proprietatea privata in proprietatea publica, contravenind astfel art. 41 si 135 din Constitutie;

3. reprezinta un impediment financiar, de natura a restrange neconstitutional exercitiul dreptului de proprietate si nu numai al acestuia, contravenind astfel prevederilor art. 49 din Constitutie;

4. constituie o masura contrara principiului asezarii juste a sarcinilor fiscale, prevazut de art. 53 din Constitutie, intrucat reprezinta o taxa instituita fara a fi justificata in nici un fel de o prestatie a unei autoritati publice;

5. instituirea taxei nu poate fi calificata ca un caz exceptional, iar masura adoptata nu prezinta caracter de urgenta si, in consecinta, se incalca si prevederile constitutionale ale art. 114 alin. (4).

Presedintele Senatului nu a comunicat punctul sau de vedere asupra exceptiei de neconstitutionalitate.

CURTEA,

examinand incheierea de sesizare, punctele de vedere ale presedintelui Camerei Deputatilor, Guvernului si Avocatului Poporului, raportul intocmit de judecatorul-raportor, sustinerile partilor, concluziile procurorului, dispozitiile legale criticate, raportate la prevederile Constitutiei, precum si dispozitiile Legii nr. 47/1992, retine urmatoarele:

Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 144 lit. c) din Constitutie, precum si ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 si 23 din Legea nr. 47/1992, republicata, sa solutioneze exceptia de neconstitutionalitate ridicata.

Obiectul exceptiei de neconstitutionalitate il constituie dispozitiile art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174 din 13 decembrie 2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior (publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 831 din 21 decembrie 2001), avand urmatorul continut:

- Art. 1: "Institutiile de invatamant superior particulare au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate din incasarea taxelor de scolarizare, admiteri, inmatriculari, repetarea examenelor si a altor forme de verificare, precum si a celorlalte taxe percepute in procesul de invatamant de la studenti."

In sustinerea exceptiei de neconstitutionalitate autorul acesteia apreciaza ca prin dispozitiile legale criticate sunt incalcate urmatoarele prevederi constitutionale:

- Art. 16 alin. (1): "Cetatenii sunt egali in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari.";

- Art. 32: "(1) Dreptul la invatatura este asigurat prin invatamantul general obligatoriu, prin invatamantul liceal si prin cel profesional, prin invatamantul superior, precum si prin alte forme de instructie si de perfectionare.

(2) Invatamantul de toate gradele se desfasoara in limba romana. In conditiile legii, invatamantul se poate desfasura si intr-o limba de circulatie internationala.

(3) Dreptul persoanelor apartinand minoritatilor nationale de a invata limba lor materna si dreptul de a putea fi instruite in aceasta limba sunt garantate; modalitatile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege.

(4) Invatamantul de stat este gratuit, potrivit legii.

(5) Institutiile de invatamant, inclusiv cele particulare, se infiinteaza si isi desfasoara activitatea in conditiile legii.

(6) Autonomia universitara este garantata.

(7) Statul asigura libertatea invatamantului religios, potrivit cerintelor specifice fiecarui cult. In scolile de stat, invatamantul religios este organizat si garantat prin lege.";

- Art. 41: "(1) Dreptul de proprietate, precum si creantele asupra statului, sunt garantate. Continutul si limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privata este ocrotita in mod egal de lege, indiferent de titular. Cetatenii straini si apatrizii nu pot dobandi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decat pentru o cauza de utilitate publica, stabilita potrivit legii, cu dreapta si prealabila despagubire.

(4) Pentru lucrari de interes general, autoritatea publica poate folosi subsolul oricarei proprietati imobiliare, cu obligatia de a despagubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantatiilor sau constructiilor, precum si pentru alte daune imputabile autoritatii.

(5) Despagubirile prevazute in alineatele (3) si (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, in caz de divergenta, prin justitie.

(6) Dreptul de proprietate obliga la respectarea sarcinilor privind protectia mediului si asigurarea bunei vecinatati, precum si la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Avera dobandita licit nu poate fi confiscata. Caracterul licit al dobandirii se prezuma.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infractiuni ori contraventii pot fi confiscate numai in conditiile legii.";

- Art. 49: "(1) Exerciitiul unor drepturi sau al unor libertati poate fi restrans numai prin lege si numai daca se impune, dupa caz, pentru: apararea sigurantei nationale, a ordinii, a sanatatii ori a moralei publice, a drepturilor si a libertatilor cetatenilor; desfasurarea instructiei penale; prevenirea consecintelor unei calamitati naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrangerea trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o si nu poate atinge existenta dreptului sau a libertatii.";

- Art. 53 alin. (2): "Sistemul legal de impuneri trebuie sa asigure asezarea justa a sarcinilor fiscale.";

- Art. 135: "(1) Statul ocroteste proprietatea.

(2) Proprietatea este publica sau privata.

(3) Proprietatea publica apartine statului sau unitatilor administrativ-teritoriale.

(4) Bogatiile de orice natura ale subsolului, caile de comunicatie, spatiul aerian, apele cu potential energetic valorificabil si acelea ce pot fi folosite in interes public, plajele, marea teritoriala, resursele naturale ale zonei economice si ale platoului continental, precum si alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietatii publice.

(5) Bunurile proprietate publica sunt inalienabile. In conditiile legii, ele pot fi date in administrare regiilor autonome ori institutiilor publice sau pot fi concesionate ori inchiriate.

(6) Proprietatea privata este, in conditiile legii, inviolabila."

Examinand exceptia de neconstitutionalitate, Curtea constata ca dispozitiile legale criticate instituie obligatia universitatilor particulare de a plati la bugetul de stat o taxa de 10% din veniturile realizate din incasarea diverselor taxe percepute de la studenti, aceste sume fiind destinate pentru sustinerea investitiilor, activitatilor de intretinere si reparare a caminelor studentesti, potrivit art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001.

1. Curtea retine ca, in conformitate cu prevederile constitutionale ale art. 53 alin. (2), sistemul legal de impuneri trebuie sa asigure asezarea justa a sarcinilor fiscale, ceea ce presupune in mod necesar subordonarea fata de un principiu de echitate si de justitie sociala, pentru a corespunde caracterului social al statului, prevazut de art. 1 alin. (3) din Constitutie.

Din prevederile art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 rezulta ca taxa de 10%, stabilita numai in sarcina institutiilor de invatamant superior particulare, are un caracter de principiu si este destinata "pentru sustinerea investitiilor, activitatilor de intretinere si de reparare a caminelor studentesti".

In conformitate cu principiile generale ale fiscalitatii, orice taxa instituita pentru persoane fizice sau juridice trebuie sa fie urmata de un serviciu sau o lucrare efectuata in mod direct si imediat de catre organe sau institutii publice. Potrivit dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001, sumele constituite din incasarea taxei se varsa la bugetul de stat si au o destinatie speciala, prestabilita, urmand a fi utilizate pentru repararea caminelor studentesti. Ca atare, Curtea observa ca justificarea instituirii unei taxe, si anume prestatia din partea unei autoritati publice, nu exista in cazul de fata.

Totodata, culegerea la bugetul de stat a acestei taxe nu se sprijina pe nici un temei legal, in sensul ca nici Legea invatamantului nr. 84/1995, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificarile si completarile

ulterioare, si nici Legea nr. 88/1993 privind acreditarea institutiilor de invatamant superior si recunoasterea diplomelor, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 552 din 11 noiembrie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare, nu prevad, ca o conditie pentru acordarea acreditarii unei universitati particulare, obligatia construirii de camine pentru studentii care fac parte din invatamantul universitar privat si, cu atat mai putin, obligatia participarii la intretinerea si repararea caminelor studentesti existente, aflate de drept in proprietatea institutiilor de invatamant superior de stat, in conformitate cu prevederile art. 166 din Legea nr. 84/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Curtea constata ca dispozitiile criticate, prin instituirea obligatiei de plata a taxei de 10% exclusiv de catre universitatile particulare, creeaza premisa unui dezechilibru in stabilirea sistemului de impuneri. Este de necontestat faptul ca, potrivit art. 53 alin. (1) din Constitutie, cetatenii au obligatia sa contribuie, prin impozite si prin taxe, la cheltuielile publice, dar, in conformitate cu dispozitiile alin. (2) al aceluasi articol, sistemul legal de impuneri trebuie sa asigure asezarea justa a sarcinilor fiscale.

Asa cum a statuat Curtea Constitutionala, prin Decizia nr. 3/1994 (publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994), "[...] fiscalitatea trebuie sa fie nu numai legala, ci si proportionala, rezonabila, echitabila si sa nu diferentieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetateni".

Curtea observa ca dispozitiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 sunt norme cu caracter general, permanent care prestabilesc destinatia sumelor incasate din colectarea taxei de 10% la bugetul de stat, obligatie ce revine doar institutiilor de invatamant particulare, iar nu si institutiilor de invatamant de stat cu privire la sumele pe care acestea le percep pentru locurile ocupate cu plata la aceste institutii.

Astfel fiind, Curtea constata ca taxa in discutie este stabilita in afara cadrului general al impozitelor si taxelor, intrucat nu este justificata prin nici un fel de prestatie a unei autoritati publice, contravenind principiului constitutional al justei asezari a sarcinilor fiscale, consacrat de dispozitiile art. 53 alin. (2) din Legea fundamentala.

2. Totodata, prin dispozitiile criticate se restrange si dreptul de proprietate al institutiilor de invatamant superior particulare, ceea ce contravine prevederilor art. 41 alin. (1) si (2) din Constitutie referitoare la protectia proprietatii private, precum si ale art. 49 referitoare la restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati.

Prin instituirea obligatiei legale in sarcina institutiilor de invatamant superior particulare de a plati o taxa de 10% la bugetul de stat se realizeaza un transfer injust de proprietate care opereaza din patrimoniul universitatilor particulare catre bugetul de stat, ceea ce reprezinta o incalcare a dreptului de proprietate al acestora.

Potrivit art. 49 din Legea fundamentala, restrangerea exercitiului unui drept constitutional - in cazul de fata al dreptului de proprietate - in scopul apararii unor drepturi ale cetatenilor, este posibila ca o masura fara de care dreptul respectiv ar fi grav afectat. Or, nu se poate sustine ca instituirea acestei taxe pentru institutiile de invatamant superior particulare, prin care insusi dreptul de proprietate al acestora este diminuat in mod definitiv, se face pentru apararea dreptului la invatatura. Totodata, potrivit principiului proportionalitatii, restrangerea poate avea loc numai in limitele necesare pentru ca acel drept sa nu fie, cel putin in parte, compromis. Avand in vedere ca taxa in discutie a fost instituita in vederea sustinerii unor investitii si a unor activitati de intretinere si de reparare a caminelor studentesti, precum si faptul ca aceste camine sunt

destinate locuirii doar a unei parti din studenti, in special a celor din cadrul invatamantului superior de stat, nu rezulta ca aceasta restrangere a dreptului de proprietate al universitatilor particulare se impune - asa cum prevad dispozitiile alin. (1) al art. 49 din Constitutie - si nici ca ea este proportionala cu situatia care a determinat-o - asa cum prevad dispozitiile alin. (2) al aceluasi articol.

Avand in vedere aceste considerente, Curtea constata ca dispozitiile art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 contravin prevederilor constitutionale ale art. 53 alin. (2) referitoare la asezarea justa a sarcinilor fiscale, ale art. 41 referitoare la protectia proprietatii private, precum si ale art. 49 referitoare la exercitiul unor drepturi si al unor libertati si, ca atare, exceptia de neconstitutionalitate urmeaza sa fie admisa.

In exercitarea controlului de constitutionalitate, potrivit dispozitiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicata, "In caz de admitere a exceptiei, Curtea se va pronunta si asupra constitutionalitatii altor prevederi din actul atacat, de care, in mod necesar si evident, nu pot fi dissociate prevederile mentionate in sesizare". Astfel, avand in vedere ca art. 4 si 6 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 fac trimitere in mod expres la prevederile art. 1-3 din acelasi act normativ, Curtea constata ca trimiterile exprese la art. 1 din ordonanta raman fara obiect, prin declararea articolului de referinta ca fiind neconstitutional.

Fata de cele aratate mai sus, in temeiul art. 41, 49, 53, al art. 144 lit. c) si al art. 145 alin. (2) din Constitutie, precum si al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 si al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicata, cu majoritate de voturi,

CURTEA
In numele legii
DECIDE:

Admite exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, exceptie ridicata de Universitatea "Titu Maiorescu" din Bucuresti in Dosarul nr. 2.426/LM/2002 al Tribunalului Bucuresti - Sectia a VIII-a Conflicte de munca si litigii de munca, si constata ca dispozitiile mentionate sunt neconstitutionale.

Decizia se comunica celor doua Camere ale Parlamentului si Guvernului.

Definitiva si obligatorie.

Pronuntata in sedinta publica din data de 6 mai 2003.

PRESEDINTELE CURTII CONSTITUTIONALE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

DECIZIE nr. 447 din 25 noiembrie 2003

referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, in ansamblul sau, precum si a art. 1 din aceasta

EMITENT: CURTEA CONSTITUTIONALA

PUBLICAT IN: MONITORUL OFICIAL nr. 906 din 18 decembrie 2003

Nicolae Popa - presedinte
Costica Bulai - judecator
Nicolae Cochinescu - judecator
Constantin Doldur - judecator
Kozsokar Gabor - judecator
Petre Ninosu - judecator
Serban Viorel Stanoiu - judecator
Lucian Stangu - judecator
Ioan Vida - judecator
Aurelia Popa - procuror
Gabriela Dragomirescu - magistrat-asistent sef

Pe rol se afla solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, in ansamblul sau, precum si ale art. 1 din aceasta. Exceptia a fost ridicata de Universitatea de Vest "Vasile Goldis" din Arad in Dosarul nr. 2.989/COM/2003 al Curtii de Apel Timisoara - Sectia comerciala si de contencios administrativ.

La apelul nominal se constata lipsa partilor, fata de care procedura de citare este legal indeplinita.

Reprezentantul Ministerului Public arata ca exceptia de neconstitutionalitate a art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 a devenit inadmisibila, deoarece Curtea Constitutionala a constatat neconstitutionalitatea acestor dispozitii prin Decizia nr. 176/2003. Cu privire la neconstitutionalitatea celorlalte dispozitii ale ordonantei de urgenta, pune concluzii de respingere a exceptiei ca fiind neintemeiata.

CURTEA,

avand in vedere actele si lucrarile dosarului, constata urmatoarele:

Prin Incheierea din 20 mai 2003, pronuntata in Dosarul nr. 2.989/COM/2003, Curtea de Apel Timisoara - Sectia comerciala si de contencios administrativ a sesizat Curtea Constitutionala cu exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, in ansamblul sau, precum si a art. 1 din aceasta. Exceptia a fost ridicata de Universitatea de Vest "Vasile Goldis" din Arad intr-o cauza de contencios administrativ.

In motivarea exceptiei se sustine:

I. Cu privire la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001, in ansamblul sau, se arata ca: ordonanta contravine art. 114 alin. (4) din Constitutie, "deoarece aceasta reglementare nu este rezultatul aparitiei unor cazuri exceptionale ca sa poata fi justificata

constitutional"; organizarea invatamantului se reglementeaza prin lege organica, astfel ca adoptarea ordonantei criticate incalca prevederile constitutionale ale art. 32 alin. (5) si (6), art. 72 alin. (3) lit. k) si m); incalca art. 138 alin. (1) din Constitutie, referitor la impozite si taxe, fara sa arate insa in ce consta aceasta incalcare.

II. Cu privire la neconstitutionalitatea art. 1 din ordonanta, se sustine ca acesta incalca prevederile art. 16, art. 32 alin. (5) si (6) si art. 41 alin. (2) si (3) din Constitutie, deoarece: creeaza discriminare intre institutiile de invatamant superior particulare si institutiile de invatamant superior de stat, prin aceea ca numai cele din prima categorie au obligatia de a varsa la bugetul de stat o taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate de la studenti in procesul de invatamant; de taxa beneficiaza, potrivit art. 4 din aceeaasi ordonanta, institutiile de invatamant superior de stat pentru finantarea investitiilor, activitatilor de intretinere si de reparare a caminelor studentesti; institutiile de invatamant superior de stat sunt mai presus de lege, intrucat nu li se aplica prevederile textului criticat; art. 1 din ordonanta anihileaza autonomia universitara garantata prin art. 32 alin. (6) din Constitutie si incalca principiul constitutional al autonomiei de vointa consacrat de art. 1 alin. (3), prin aceea ca dispune in legatura cu destinatia cotei de 10% "peste Senatul universitatilor"; institutiile de invatamant superior particular sunt supuse "expropriarii prin diminuarea veniturilor cu 10%, mai ales ca nu se creeaza o dreapta si prealabila despagubire".

Curtea de Apel Timisoara - Sectia comerciala si de contencios administrativ arata ca exceptia ridicata este nefondata "pentru faptul ca cererea reclamantei nu este determinata sub aspectul dispozitiilor legale considerate neconstitutionale", precum si pentru ca "reglementarea diferita a obligatiilor fiscale ale unor categorii de persoane juridice nu constituie discriminare potrivit art. 16 alin. (1) si (2), art. 32 alin. (5) si (6), art. 41 alin. (2) si (3) din Constitutie" si nici "sub aspectul art. 138 alin. (1) din Constitutie pentru ca Guvernul este abilitat la adoptarea ordonantelor de urgenta, in cazuri exceptionale".

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicata, incheierea de sesizare a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului si Guvernului, pentru a-si exprima punctele de vedere asupra exceptiei de neconstitutionalitate ridicate.

Guvernul apreciaza ca exceptia de neconstitutionalitate ridicata este neintemeiata. Astfel, in legatura cu raportarea neconstitutionalitatii intregii ordonante la prevederile art. 138 alin. (1) din Constitutie, arata ca, potrivit jurisprudentei Curtii Constitutionale, termenul "numai" din cuprinsul acestui text "are semnificatia de a interzice posibilitatea stabilirii de impozite si taxe pentru bugetul de stat prin acte normative inferioare, ca forta juridica, legii. In aceasta categorie nu intra ordonantele emise de Guvern, ci hotararile Guvernului, care se emit pentru organizarea executarii legilor [art. 107 alin. (2) din Constitutie], ordinele ministrilor etc.". Criticile de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1 din ordonanta nu pot fi primite, deoarece acest text a fost declarat neconstitutional prin Decizia Curtii nr. 176/2003 si, in consecinta, exceptia privitoare la acest text este inadmisibila.

Presedintii celor doua Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctelor lor de vedere.

CURTEA,

examinand incheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul intocmit de judecatorul-raportor, concluziile procurorului, dispozitiile legale criticate, raportate la prevederile Constitutiei, precum si dispozitiile Legii nr. 47/1992, retine urmatoarele:

Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 146 lit. d) din Constitutie, republicata, precum si ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 si 23 din Legea nr. 47/1992, republicata, sa solutioneze exceptia de neconstitutionalitate ridicata.

Obiectul exceptiei de neconstitutionalitate il constituie prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, in ansamblul sau, precum si a art. 1 din aceasta, prevederi care au urmatorul cuprins:

- Art. 1: "Institutiile de invatamant superior particulare au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate din incasarea taxelor de scolarizare, admiteri, inmatriculari, repetarea examenelor si a altor forme de verificare, precum si a celorlalte taxe percepute in procesul de invatamant de la studenti."

In opinia autorului exceptiei de neconstitutionalitate, ordonanta critica, in ansamblu, si art. 1 din aceasta, in special, contravin art. 1 alin. (3), art. 16, art. 32 alin. (5) si (6), art. 41 alin. (2) si (3), art. 72 alin. (3) lit. k) si m), art. 114 alin. (4) si art. 138 alin. (1) din Constitutie, modificate si completate prin Legea de revizuire a Constitutiei Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003. Potrivit Constitutiei republicate, cu reactualizarea denumirilor si renumerotarea taxelor, art. 41 alin. (2) a devenit art. 44 alin. (2), art. 72 alin. (3) lit. k) a devenit art. 73 alin. (3) lit. m), art. 72 alin. (3) lit. m) a devenit art. 73 alin. (3) lit. n), art. 114 alin. (4) a devenit art. 115 alin. (4). Aceste dispozitii constitutionale au urmatorul continut:

- Art. 1 alin. (3): "Romania este stat de drept, democratic si social, in care demnitatea omului, drepturile si libertatile cetatenilor, libera dezvoltare a personalitatii umane, dreptatea si pluralismul politic reprezinta valori supreme, in spiritul traditiilor democratice ale poporului roman si idealurilor Revolutiei din decembrie 1989, si sunt garantate.";

- Art. 16: "(1) Cetatenii sunt egali in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Functiile si demnitatile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, in conditiile legii, de persoanele care au cetatenia romana si domiciliul in tara. Statul roman garanteaza egalitatea de sanse intre femei si barbati pentru ocuparea acestor functii si demnitati.

(4) In conditiile aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, cetatenii Uniunii care indeplinesc cerintele legii organice au dreptul de a alege si de a fi alesi in autoritatile administratiei publice locale.";

- Art. 32 alin. (5) si (6): "(5) Invatamantul de toate gradele se desfasoara in unitati de stat, particulare si confesionale, in conditiile legii.

(6) Autonomia universitara este garantata.";

- Art. 44 alin. (2) si (3): "(2) Proprietatea privata este garantata si ocrotita in mod egal de lege, indiferent de titular. Cetatenii straini si apatrizii pot dobandi dreptul de proprietate privata asupra terenurilor numai in conditiile rezultate din aderarea Romaniei la Uniunea Europeana si din alte tratate internationale la care Romania este parte, pe baza

de reciprocitate, in conditiile prevazute prin lege organica, precum si prin mostenire legala.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decat pentru o cauza de utilitate publica, stabilita potrivit legii, cu dreapta si prealabila despagubire.";

- Art. 73 alin. (3) lit. m) si n): "(3) Prin lege organica se reglementeaza:[...]

m) regimul juridic general al proprietatii si al mostenirii;

n) organizarea generala a invatamantului;"

- Art. 115 alin. (4): "Guvernul poate adopta ordonante de urgenta numai in situatii extraordinare a caror reglementare nu poate fi amanata, avand obligatia de a motiva urgenta in cuprinsul acestora.";

- Art. 139 alin. (1): "Impozitele, taxele si orice alte venituri ale bugetului de stat si ale bugetului asigurarilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege."

Examinand exceptia de neconstitutionalitate ridicata, Curtea Constitutionala retine urmatoarele:

I. Prima critica de neconstitutionalitate vizeaza dispozitiile art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior. In legatura cu aceasta, Curtea Constitutionala s-a pronuntat prin Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, prin care a constatat neconstitutionalitatea lor. Or, de vreme ce Curtea a constatat neconstitutionalitatea dispozitiei legale printr-o decizie anterioara, acea dispozitie legala nu mai poate face obiectul exceptiei de neconstitutionalitate, intrucat, in temeiul art. 23 alin. (3) si (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, republicata, opereaza o cauza de inadmisibilitate. Asa fiind, Curtea urmeaza sa respinga, pe acest temei, exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001. Este de remarcat insa ca in cauza exceptia a devenit inadmisibila, intrucat decizia amintita anterior nu era publicata la data de 20 mai 2003, data pronuntarii incheierii de sesizare de catre instanta de judecata. In acest sens este jurisprudenta constanta a Curtii, din care mentionam, spre exemplu, Decizia nr. 100 din 29 iunie 1999, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 357 din 28 iulie 1999.

II. Cea de-a doua critica de neconstitutionalitate priveste dispozitiile ordonantei in intregul sau, in legatura cu care se sustine ca organizarea invatamantului este de domeniul legii organice si ca nu a existat un caz exceptional care sa justifice adoptarea ei. Curtea constata ca si sub acest aspect exceptia de neconstitutionalitate urmeaza a fi respinsa ca inadmisibila. Aceasta, deoarece dispozitiile ordonantei criticate au mai facut obiectul controlului de constitutionalitate, in dosarele Curtii Constitutionale nr. 190C/2003 si nr. 257C/2003, conexate. In acele dosare autor al exceptiei este, ca si in prezenta cauza, Universitatea de Vest "Vasile Goldis" din Arad, care invoca aceleasi motive de neconstitutionalitate si aceleasi texte din Constitutie pretins a fi incalcate. Cu privire la acestea Curtea s-a pronuntat prin Decizia nr. 357 din 30 septembrie 2003, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 769 din 3 noiembrie 2003, in sensul respingerii exceptiei. De altfel, in jurisprudenta sa, de exemplu in Decizia nr. 27 din 25 mai 1993, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 163 din 15 iulie 1993, Curtea Constitutionala a statuat ca: "Partea care a invocat exceptia nu o mai poate reitera, intrucat, fiind contrara puterii lucrului judecat, ea este inadmisibila. Daca exceptia respinsa este din nou invocata, dar de catre alta parte, nu exista putere de lucru judecat.

Decizia anterioara de respingere este, insa, obligatorie potrivit art. 145 alin. (2) din Constitutie, astfel ca atat timp cat motivele care au justificat-o subzista in continuare, fiind aceleasi, rezolvarea exceptiilor ulterioare de aceeasi natura nu poate fi alta."

Intrucat in prezenta cauza nu au intervenit elemente noi, de natura sa determine schimbarea solutiei pronuntate, cele statuate prin Decizia nr. 357 din 30 septembrie 2003 isi mentin valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, in temeiul art. 146 lit. d) si art. 147 alin. (4) din Constitutie, republicata, precum si al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) si (6) din Legea nr. 47/1992, republicata,

CURTEA
In numele legii
DECIDE:

1. Respinge, ca devenita inadmisibila, exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, exceptie ridicata de Universitatea de Vest "Vasile Goldis" din Arad in Dosarul nr. 2.989/COM/2003 al Curtii de Apel Timisoara Sectia comerciala si de contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind inadmisibila, exceptia de neconstitutionalitate a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001, in ansamblul sau, exceptie ridicata de acelasi autor in acelasi dosar.

Definitiva si obligatorie.

Pronuntata in sedinta publica din data de 25 noiembrie 2003.

PRESEDINTELE CURTII CONSTITUTIONALE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA

Magistrat-asistent sef,
Gabriela Dragomirescu

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

ORDIN nr. 1.209 din 16 septembrie 2002
pentru aprobarea Normelor metodologice privind unele masuri pentru imbunatatirea
finantarii invatamantului superior

EMITENT: MINISTERUL EDUCATIEI SI CERCETARII

Nr. 4.382 din 5 septembrie 2002

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Nr. 1.209 din 16 septembrie 2002

PUBLICAT IN: MONITORUL OFICIAL nr. 723 din 3 octombrie 2002

In baza prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele
masuri pentru imbunatatirea finantarii invatamantului superior, ale Ordonantei
Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si completata
prin Legea nr. 108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, ale art. 5 lit. g) din
Hotararea Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea si functionarea Ministerului
Educatiei si Cercetarii si ale art. 14 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 18/2001 privind
organizarea si functionarea Ministerului Finantelor Publice,

ministrul educatiei si cercetarii si ministrul finantelor publice emit urmatorul ordin:

ART. 1

Se aproba Normele metodologice privind unele masuri pentru imbunatatirea finantarii
invatamantului superior, prevazute in anexa la prezentul ordin.

ART. 2

Prezentul ordin se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Ministrul educatiei si cercetarii,
Ecaterina Andronescu

p. Ministrul finantelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

ANEXA 1

NORME METODOLOGICE
pentru aplicarea Ordonantei de urgenta a Guvernului
nr. 174/2001 privind unele masuri pentru imbunatatirea
finantarii invatamantului superior

Ordonanta:

ART. 1

Institutiile de invatamant superior particulare au obligatia sa verse la bugetul de stat o
taxa in cuantum de 10% din veniturile realizate din incasarea taxelor de scolarizare,
admiteri, inmatriculari, repetarea examenelor si a altor forme de verificare, precum si a
celorlalte taxe percepute in procesul de invatamant de la studenti.

ART. 2

Institutiile de invatamant superior de stat, pentru numarul de studenti scolarizati peste cifra de scolarizare aprobata de Ministerul Educatiei si Cercetarii, au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 40% din veniturile prevazute la art. 1.

Norme metodologice:

2.1. Cifra de scolarizare se aproba pentru fiecare an universitar, pe total universitati si pe specializari, de catre Ministerul Educatiei si Cercetarii, pentru fiecare institutie de invatamant superior de stat, la propunerea acesteia.

In cifra de scolarizare totala aprobata se includ numai studentii romani.

Pentru invatamantul deschis la distanta cifra de scolarizare se aproba separat de catre Ministerul Educatiei si Cercetarii.

Pentru institutiile de invatamant superior de stat, in anul universitar 2001-2002 cifra de scolarizare este cea aprobata de senatele universitare.

Ordonanta:

ART. 3

Institutiile de invatamant superior particulare, pentru numarul de studenti scolarizati peste cifra de scolarizare, propusa de Consiliul National de Evaluare si Acreditare Academica si aprobata de Ministerul Educatiei si Cercetarii, au obligatia sa verse la bugetul de stat o taxa in cuantum de 40% din veniturile prevazute la art. 1.

Norme metodologice:

3.1. Cifra de scolarizare se propune, pentru fiecare an universitar, de catre senatele universitare, tinand cont de recomandarile Consiliului National de Evaluare si Acreditare Academica, si se aproba de catre Ministerul Educatiei si Cercetarii.

Pentru institutiile de invatamant superior particulare, in anul universitar 2001-2002 cifra de scolarizare este cifra maxima propusa de Consiliul National de Evaluare si Acreditare Academica.

Ordonanta:

ART. 4

Sumele prevazute la art. 1-3 se utilizeaza pentru sustinerea investitiilor, activitatilor de intretinere si de reparare a caminelor studentesti.

Norme metodologice:

4.1. Repartizarea sumelor pe universitati se face de catre Ministerul Educatiei si Cercetarii, asigurand intreaga transparenta a utilizarii fondurilor respective.

4.2. Sumele repartizate se utilizeaza exclusiv pentru sustinerea investitiilor la caminele studentesti, precum si pentru intretinerea si repararea acestora, pe baza bugetelor de venituri si cheltuieli intocmite si aprobate in conditiile legii.

Ordonanta:

ART. 5

Institutiile de invatamant superior au obligatia sa calculeze semestrial taxele prevazute la art. 1-3 si sa le vireze la bugetul de stat pana la data de 25 a lunii urmatoare expirarii semestrului.

Norme metodologice:

5.1. Prin semestru se intelege semestrul calendaristic, si nu semestrul universitar.

5.2. Taxele calculate conform prevederilor art. 1-3 din ordonanta se declara semestrial prin depunerea la administratiile financiare in raza carora unitatile platitoare isi au domiciliul fiscal a formularului "Declaratie privind obligatiile de plata la bugetul de stat",

aprobat prin Ordinul ministrului finantelor publice nr. 179/2002 privind modificarea Ordinului ministrului finantelor nr. 1.313/1999 pentru aprobarea modelului si continutului formularelor de declarare a obligatiilor de plata la bugetul de stat.

Declaratia se depune pana la data de 25 a lunii urmatoare expirarii semestrului.

Pentru semestrul I al anului 2002 termenul de depunere a declaratiei este 25 septembrie 2002.

5.3. Sumele se achita in contul de venituri ale bugetului de stat 20.08.01.08 "Cote din taxe de scolarizare", deschis la unitatile de trezorerie si contabilitate publica in raza carora unitatile platitoare isi au domiciliul fiscal.

Ordonanta:

ART. 6

(1) Pentru neachitarea in termen a taxelor prevazute la art. 1-3 institutiile de invatamant superior datoreaza majorari de intarziere in cuantumul prevazut de lege pentru creantele bugetare.

(2) Majorarile de intarziere prevazute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat si se folosesc cu aceeasi destinatie.

Norme metodologice:

6.1. Majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere se achita in contul prevazut la pct. 5.3 din prezentele norme metodologice.

7. Ministerul Finantelor Publice aloca sumele incasate potrivit Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 Ministerului Educatiei si Cercetarii, prin suplimentarea bugetului acestuia.

8. Ministerul Educatiei si Cercetarii, Ministerul Finantelor Publice si institutiile de invatamant superior vor aduce la indeplinire prevederile prezentului ordin.
